

Derecskei HÍREK

VII. évf., 8. szám, 1997. augusztus



Derecske város havonta megjelenő lapja

Ára: 25 Ft

JEGYZET

„B” mint barátság...

BALOGH LÁSZLÓ

akkor most ez véget ért? Összeköt minket az el-
mult negyven éven kívül még egy pont ilyen nevű kő-
vezeték... is, amin sokáig „szövetségünk” fekete vé-
re csordogált. Már másképp látjuk. A tőle lángoló tűz
se olyan vörös, mint egykor. Nem felejtjük el so-
ha, bár emlékeink egyre halványodnak, ami jelesen
reprezentálja a dolog fontosságát.

Barátok nélkül az ember csak félelme - idézem
az általános bölcselést, ami történetesen a Karthago
együttres frontemberének szájából hozzám szólva kel-
tett bennem különös érzéseket.

Kikérem magamnak - jut eszembe először. Ne tes-
sék engem, kérem szépen, e hangzatos erkölcsi ideo-
lógiával arra kényszeríteni, hogy a környezetemben élő
emberek némelyikét „barát” jelzővel illessem csak azért,
mert másképp nem férek be az ember címkejű skatu-
lyába.

Igaz! - döbbenek rá. Hisz! - a félreértések elkerülé-
se végett - nem az emberi kapcsolatok ellen agítalak,
pusztán arra szeretném a tisztelt olvasó figyelmét írá-
nyítani, hogy nem árt meggyőződni arról, ha baj van,
számíthatunk-e valakire.

Valóban nemcsak lelki szemetesládának kellünk,
amibe a minden hónap aktuális mocskát bele lehet do-
bálni? Nemcsak hencsér, önmotogató, öngazolást ke-
reső társunk áldozata vagyunk? Bonyolult fogalom a
barátság. S ha jelentésével igazán tisztában vagyunk,
néha álljunk meg egy pillanatra, s gondoljuk át: vajon
én adtam annyit, amennyit kaptam? Öszintén valljuk
be: nem!

A művelődési központ augusztusi hírei

Szüreti felvonulás

A városi művelődési központ és a Lovas Baráti Kör
az idén is megrendezi hagyományos szüreti felvonu-
lást és amatőr fogathajtó versenyt szeptember 20-án
és 21-én. 20-án (szombaton) délután szüreti felvonulás,
utána szüreti bál. 21-én (vasárnap) délelőtti fogathajtó
verseny. Várják az érdeklődők és esetleges támogatók
jelentkezését.

Városi ünnepség

A Szent István-napi városi ünnepségre augusztus 19-
én 18 órakor a művelődési központ nagyszobájában ke-
szül sor. Beszédet Virágh Pál, a megyei közgyűlés tag-
ja mond. Utána fellép egy, a debreceni virágkarnevál-
ra érkező művészeti csoport.

Nagytakarítás

A művelődési központ augusztus 4-től 16-ig takarí-
ti munkák miatt zárva tart.

VENNE? ELADNA?

HIRDESSZEN

a **DH** -ban!

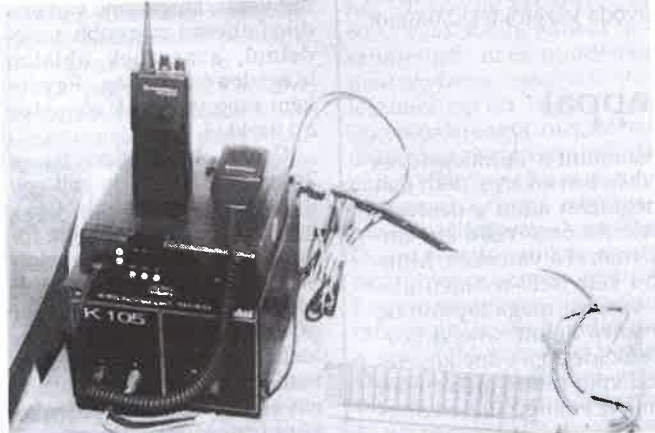
Hirdetésfelvétel a városházán,
LAKATOS JÓZSEFNÉNél
kedden és csütörtökön 7.30-tól 16.00-ig.

Nem lehet dicsekedni a közbiztonsággal

A polgárőrség munkáját
segítendő a városi rendőr-
sőn rádió adó-vevő készülé-
ket helyeztek el. A történet
előzményeiről Krisztik Józ-
sef alpolgármester tájékoz-
tatta a Derecskei Hírek
munkatársát.

Elmondta, hogy - mint
köztudott - Derecskén 1996
májusa óta polgárőrség mű-
ködik. Feladatát úgy látja el,
hogy megfigyelést, járőrözést
és jelzést végez a bűnmege-
lőzés, a közrend és közbiz-
tonság érdekében. Az önkor-
mányzat 1996-ban 208 000 fo-
rinttal támogatta a polgár-
ség munkáját, aminek követ-
keztében biztosították a leg-
szükségesebb működési fel-
teteleket: figyelemfelhívó táblák
készítése, gépkocsihaszna-
lalat, rádió adó-vevő beszer-
zése és telepítése.

Pillanatnyilag 35 fő az a
létszám, amely részt vesz a
munkában. Sajnos, ez kevés
- fogalmazott Krisztik József,
aki szerint ahhoz, hogy egy
ekkora településen még haté-
konyabb legyen a munka, a
szervezet létszámának száz
fő felett kellene lennie. „A
járőrözés, megfigyelés ered-
ményesebbé tétele érdekében



Az adó-vevőtől a munka hatékonyságának a javulását várják
Fotó: Rékasi Attila

rádió adó-vevő berendezést
szereztünk be, melyet a de-
recskei rendőrsőn helyez-
tünk el. A járőrök kézi adó-
vevő berendezéssel vannak
felszerelve, így a polgárőrség
közvetlenül tudja értesíteni a
rendőrséget, ha gyanúsít ész-
lel vagy éppen sikerül a tet-
tenérés”.

Az alpolgármester reméli,
hogy a technikai eszközök
bővülésével és a várható lét-
szám növekedésével a pol-
gárőrség még hatékonyabban

tud részt venni a bűnmege-
lőzésben. A városban tovább-
ra is sok bűncselekmény tör-
ténik; különösen nő a tulaj-
don elleni bűncselekmények
száma. A lakosság még min-
dig nem érzi a közrend-köz-
biztonság helyzetének po-
zítív alakulását, hiába van
rendőrső, őrző-védő kft.,
polgárőrség. „Megdöbbentő
a közöny, a közömbösség a
lakosság részéről, amellyel a
felhívásunkat fogadták, mi-
szerint az elharapózott kert-

ségi lopások miatt szervez-
zük meg a kertek őrző szol-
gálatát. A többszöri felhívás
(Rádió Derecske) ellenére el-
enyésző számban jelentek
meg a tulajdonosok a megbe-
szeléseken”.

Krisztik József ezzel kap-
csolatban kijelentette: azért
továbbra sem mondtunk le a
kertek őrzésének meg-
szervezéséről, de ehhez fel-
tétlenül szükséges, hogy a
kerttulajdonosok vállalják az
őrzési díj megfizetését, amely
négyezer forintként 150-200
forint lenne évenként.

Megtudtuk, hogy a képvi-
selő-testület sincs megeléged-
ve a város közbiztonságával,
s a megnövekedett lakossági
panaszok miatt augusztus-
ban napirendre tűzi a köz-
rend-közbiztonság helyzeté-
nek értékelését a soron kö-
vetkező testületi ülésen. A
polgárok részéről is felvető-
dött már, hogy az önkor-
mányzat az ősz folyamán
szervezen lakossági fóru-
mot, amelyen a rendőrség és
egyéb illetékes szervek kép-
viselői részt vennének s kö-
zösen keresnek a város közbiz-
tonságának javítási módo-
zatait.

Zöld út a labornak és a fizioterápiának

Mint emlékeztet, már-
ciusban nagy felháborodást
keltett a hír, miszerint má-
jus 1-jétől pénzügyi finanszí-
rozás hiányában megszűnik
a laboratórium és a fizioterá-
pia városunkban. Az önkor-
mányzat mindent elköve-
tett annak érdekében, hogy
ez ne következzen be.

Felvettek a kapcsolatot or-
szággyűlési képviselőkkel,

az Országos Egészségbizto-
sítási Pénztárral, leveleket írtak
a Népjóléti Miniszté-
riumba és a megyei egész-
ségbiztosítási pénztárba.
Egyedül az Országos Egész-
ségbiztosítási Pénztártól,
Cser Ágnestől nem kaptak
eddig választ, a többi helyről
azonban igen.

A laboratórium a válaszok
értelmében kiegészítő alapel-

látásként május elsejétől va-
lóban nem működhet. He-
lyette járóbeteg-szakellátás
keretén belül üzemelhet. Ez-
zel összefüggésben az önkor-
mányzat felvette a kapcsola-
tot a berettyóújfalui területi
kórházzal, annak érdekében,
hogy a labor további műkö-
désében megállapodjanak.

Úgy tűnik, hogy a kórház
és az önkormányzat együttes

munkájának eredményeké-
ppen a labor tovább műkö-
dhet, még ha nagyobb anyagi
áldozat árán is az önkor-
mányzat részéről. A fizioterá-
pia otthoni szakápolásként
finanszírozva működhet a je-
lenlegi helyén. Ezzel kapcsola-
tban az egyeztetések az il-
letékesekkel folyamatban
vannak.

Ny. G.

Tanévkezdés előtt az összevont óvodában

A derecskei óvodában az
1997/98-as tanév nem szok-
ványos tanévkezdéssel in-
dul, mivel jelentős változás
következett be az óvodák
életében. A két önálló óvoda
működése az összevonnással
megszűnt, és így városi szin-
ten egy nagy óvodai intéz-
mény jött létre. Ebből adó-
dóan új feladatok, problé-
mák megoldása válik szük-
séssé. Az összevonástól
függetlenül elsődleges fel-
adat a folyamatos bizto-
sítása, ami magában foglalja
az óvodai neveléssel, a gyer-
mekek ellátásával, az óvoda
zavartalan működésével
kapcsolatos teendőket.

Az intézményekben az
összevonásig két óvodai kol-
lektíva végezte munkáját. Az
új tanévtől szükségessé válik
egy egységes nevelési elv kia-
lakítása és megfelelő közös-
ség kiformálása a két nevelő-
testületből, ami a jó munka-
végzés elengedhetetlen felté-
tele. Ehhez szükséges egymás
munkájának, elképzeléseinek,
az óvodák hagyományainak
hatékonyabb megismerése.
Ennek érdekében terveim kö-



zött szerepel egy jól működő
belső munkaközösség létre-
hozása is.

Úgy ítélik meg, hogy De-
recske város önkormányzata
a rendelkezésre álló szerény
anyagi források ellenére min-
dent megtesz, hogy az óvoda
zavartalan működésének
személyi-tárgyi feltételeit a
gyermekek neveléséhez bizto-
sítsa. A nevelőtestületnek
pedig kötelessége a színvo-
nalas szakmai munka végzé-
se. Joggal várható el, hogy
minden óvodai dolgozó az új
körülményeket figyelembe

véve végezze a munkáját. To-
vábbra is szigorú takarékos-
ság kell, hogy jellemezze a
gazdálkodásunkat, mivel az
óvodák összevonása nem jár
nagyobb anyagi lehetőségek-
kel. Sürgősen át kell tekinte-
ni a jelenlegi pénzügyi hely-
zetet és az határozza meg
majd a továbbiakban a szük-
séges intézkedéseket. Nagy
öröm számunkra, és régi vá-
gyunk teljesül azzal, hogy a
kisderecskei óvodások szept-
tembertől egy új, korszerű
óvodában kezdhetik meg a
tanévet.

Köztudott, hogy az óvodák
a közoktatási törvény értel-
mében 1999. szeptember 1-jé-
től kell, hogy megkezdjék az
alapprogramra épülő helyi
program alapján a nevelő-
munkát. A fentiekből kiindul-
va ebben a tanévben nagyon
fontos feladatunk lesz a helyi
program elkészítése, ami
rendkívül körültekintő, fel-
mérő és elemző munkát igényel
minden téren a nevelő-
testülettől is. Sürgősen el kell
készíteni néhány fontos óvo-
dai szabályzatot is, ami a
megváltozott körülmények-
hez igazodik.

Az óvodák összevonásá-
val a megnövekedett óvodai
csoportok száma és a dolgo-
zói létszám, valamint az óvo-
dák szétszórtsága megnehe-
zíti a vezetéssel járó feladato-
kat. Bizom abban, hogy mun-
kámhoz megkapom az óvo-
dai dolgozók, a képviselő-tes-
tület és a szülők részéről is a
segítségét. Annak ellenére,
hogy már rendelkezem több-
éves vezetői gyakorlattal, mé-
gis nagy várakozással tekin-
tek ezen új megbízatás elé.

Dr. Gólya Gyuláné

Összevont napközis óvoda

A város képviselő-testülete ez év márciusában úgy döntött, hogy az 1997/98-as oktatási évtől kezdődően a jelenleg két óvoda helyett egy napközi otthonos óvodát működtet a városban. A döntést takarékosági szempontok, valamint az évről évre csökkenő felvételi igények indokolták. A döntés folytatásaként az összevonásra kerülő intézmény vezetői állására áprilisban pályázatot írt ki a város. A kiírásra egy pályázat érkezett, de mivel készítőjét a munkahelyi közösségek nem támogatták, a képviselő-testület a pályázót elutasította. Mivel új pályázat kiírására és hivatalos megjelentetésére az átvétel nem maradt elegendő idő, a képviselő-testület július 15-i ülésén úgy döntött, hogy a jelenlegi óvodavezetők körül dr. Gólya Gyulánét bízta meg 1997. augusztus 1-jétől 1998. augusztus 31-ig az összevont napközi otthonos óvoda vezetői feladatainak ellátásával.

Védelem éjjel, nappal

A közbiztonság javítása, valamint a bűnmegelőzés hatékonyságának növelése érdekében a város 1997. május 1-jétől három hónapos megbízást adott a debreceni székelyi Hercules Kft.-nek. Az őrző-védő kft. emberei rendszeres szolgálatot látnak el a városban. Munkájuk értékelésére a július 15-i képviselő-testületi ülésen került sor, ahol a város vezetői megállapították, hogy a kft. ténykedése kedvezően hatott a helyi közbiztonságra, szolgálatteljesítésük idején a bűnelkövetések száma jelentősen kevesebb volt, mint amikor nem tartózkodtak a város területén. Az említett ülésen döntés született arról, hogy a kft. szerződését további három hónappal meghosszabbítja a testület.

Köszönet az egészségügyieknek

Az anyák megmentőjeként ismert Semmelweis Ignác emléknapján rövid megemlékezésre gyűltek össze az egészségügyben dolgozók. A július elsejei megemlékezésen Csató István polgármester Semmelweis életét méltatva rámutatott, hogy újító tevékenységével meg kellett vívni küzdelmét saját kortársaival is.

A gyermekágyi láz kórokozójának felismerésével az anyák ezreit mentette meg. De munkásságával egyik elindítója volt a modern egészségügy megteremtésének is. Kötelességünk megemlékezni azokról is, akik a jelen Derecske lakóinak egészségéért fáradoznak, hogy elismerjük az egészségügyben dolgozók munkáját. Legálább a köszönetünket fejezzük ki nekik.

Kri

Munkálatok a templom körül

FAZAKAS SÁNDOR

A jelenlegi támfal a református templom körül az 1950-es években épült. Akkor a régi támfalat a templom körül nem bontották le, hanem otthagyták érintetlenül az új mögött, biztonsági megfontolásból. Így tulajdonképpen a templom körül két támfal van, a látható külső és egy láthatatlan belső. 1969-ben már nagyobb javításra szorult az új támfal. Iklódi József kőművesmester készítette el a költségvetést, a kivitelezéssel az egyház Gali Ferenc hosszúpályi kőművesmestert bízta meg, aki 67 690 forintért végezte el a munkát. A szerződést az egyház részéről Szabad Károly lelképásztor és Irlanda Dezső főgondnok írta alá.

Azóta majdnem harminc esztendő telt el. Most újból esedékes a támfal alapos javítása. A torony felőli fal mintegy 15 méteren a tavasszal kidőlt, helyébe új falat kellett építeni. A szoborkert felől mintegy húsz métert le kell bontani, ugyanis az eldőlés szöge már életveszélyes. A fal itt is új fundamentummal fog indulni, minden két méterre rejtett vasbeton oszlopokkal. Ebben az esztendőben tehát az egész támfal részben teljesen újjáépül, részben kijavítatik. A költségek több százezer forintnál rúgnak. Minden anyagot az egyház biztosít, a szakmunkát az önkormányzat vállalta közhasznú munkások bevonásával.

A templom és a támfal között talajgyaluval kell eltávolítani a fölösleges föld egy részét, ugyanis sok helyen a templomfal mellett külső földréteg 60-70 centivel magasabb, mint a templom belső padlózata. Ezt a templomfalra rendkívül ártalmas szintkülönbséget csak így lehet megvalósítani. A teljesen felújított támfal is javít Derecske városképén.

Előfizetői vélemények a Derecskei Hírekről

Július elején annak jártunk utána, hogy előfizetőink szerint mi a jó és mi a rossz a Derecskei Hírekben. Miről szeretnének olvasni az emberek a város immár hetedik éve megjelenő havilapjában. Mint a postán megtudtuk, lapunknak 331 előfizetője van, közülük választottunk ki véletlenszerűen tíz személyt a mini közvélemény-kutatásra.

Balaton Ferenc (Köztársaság u. 10.): – Feleséggel együtt több apróhirdetést szeretnék olvasni arról, ki mit keres, kinek mi van eladó. Lehetne nagyobb terjedelmű, azaz több oldalon megjelenő az újság. Egyébként meg vagyunk elégedve a Hírekkel.

Csekő Imre (Szováti u. 26.): – Jónak tartjuk, kell egy ilyen lap a városnak. Csak így tovább. Ezt üzenjük a főszerkesztőnek. Mindent előlvasunk az újságban az utolsó sorig. Hiányoljuk viszont az országgyűlési képviselő jelenlétét a hasábköről. Ha már nem jön közénk, legalább írjon arról, mit csinál az érdeklünkben.

Kiss Éva (Irtinyi u. 10.): – Rendszeres olvasója vagyok a DH-nak a szüleimmel együtt. Elégé el nem ítélté módon hátulról kezdem el olvasni, az anyakönyvi részről. Úgy vélem, általában tárgyszerűen, mindenről, hitelen tájékoztat. A rendőrségi tudósítások azonban szerintem „kozmetikázotak”. Hiányolom a sok betörés lopás tettesének kézrekerítéséről szóló tudósítást. Egyáltalán milyen erőfeszítéseket tesznek ez ügyben a rend őrei? Számomra egyedül hírforrás a Derecskei Hírek, mivel gyeseen vagyok, s ebből a lapból értesülök a városban történetekről.

Pályázat területfejlesztésre

Felhívjuk városunk vállalkozóinak, gazdasági szervezeteinek figyelmét a Hajdú-Bihar Megyei Területfejlesztési Tanács 397,8 millió forint területfejlesztési alapjára benyújtható pályázati lehetőségre. Vissza nem térítendő, visszatérítendő és kamattámogatás vehető igénybe az alábbi területeken:

- meglévő foglalkoztatotti létszám megőrzését szolgáló beruházások,
- gazdasági szerkezetátalakítást szolgáló, eredményes

foglalkoztatást és gazdálkodást megvalósító társaságok működési feltételeinek javítása, új, termelékeny (exportorientált) tevékenységek beindítása,

- falusi turizmus, gyógyturizmus fejlesztése,
- termelő infrastruktúrális beruházások,
- tájjellegű egyedi termékek, biotermékek előállítás stb.

A pályázat benyújtásának végső határideje: 1997. szeptember 1.

APRÓHIRDETÉSEK

ELADÓ 63 m² alapterületű, 2 és fél szobás, összkomfortos bérházi lakás. Köztársaság u. 88. 3. lépcsőház, 1/4. Érdeklődni lehet az (54) 410-344-es telefonon.

KÉT és fél szobás, összkomfortos lakás eladó. Derecske, Köztársaság u. 88. II. emelet. Érdeklődni lehet: 06 (30) 287-458-as telefonon.



Megjelenés: minden hónap első péntekén

Fotó: Rékasi Attila

Tikász Ferencné (Rákóczi u. 36.): – Körülbelül egy éve vagyunk előfizetői a lapnak, mellyel meg vagyunk elégedve. A cikkek, tudósítások érdekesek. Övönként és kisgyermekes szülőként az óvodákról szeretnék többet olvasni. Úgy érzem, a mi munkánk is több figyelmet érdemel. Az üzletek áru kínálatát ármegjelöléssel meg lehetne írni, ahogyan azt a Hajdú-bihari Napló is teszi.

Kiss Lajos (Bajcsy-Zsilinszky u. 62.): – Nagyon jó az újság, mert rólunk, a városról szól. Úgy érzem, közel áll hozzánk; az írói felkeresik a lakosságot, igyekeznek felvenni a városban. Hiányolom a lakosságot, igyekeznek felvenni a városban. Hiányolom a lakosságot, igyekeznek felvenni a városban.

Szilágyi Lajos (Dobó u. 16.): – Lehetőségeim szerint elolvasom az újságot. Úgy érzem azonban, hogy bővíteni kellene a témák körét, hiszen nemcsak sport- és iskolai élet folyik a városban. Hiányolom a gazdasági életéről (ipar, mezőgazdaság, szolgáltatás, kereskedelem) szóló cikkeket, hiszen ott is vannak problémák. Tudjuk nagyon jól, hogy sok, korábban jól

működő iparos szüntette meg tevékenységét. Utána kellene járni, mi az oka ennek. Az is érdekelne, hogy a városban folyó beruházásokat miért nem a helyi vállalkozók nyerik el? Mi szükség volt „külföldi” vállalkozók előterbe helyezésére? Nagyon sok millió forint esett ki a derecskei vállalkozók és a lakosság zsebéből egyaránt.

Gombos Bertalané (Köztársaság u. 163.): – Nagy érdeklődéssel olvasom az anyakönyvi részt, a polgármesteri hivatal tájékoztatóit. Szomorúan olvasom viszont az elharapózott lopásokról szóló tudósításokat. Kár, hogy nem lehet elejét venni ezeknek a betöréseknek. Úgy érzem, sokoldalúan tájékoztat az újság mindenről.

Pap Amália (Köztársaság u. 160.): – Rendszeres olvasója vagyok a lapnak, mellyel meg vagyok elégedve, úgy szólván semmi negatívum nem jut eszembe róla. Megragadom viszont az alkalmat, hogy szövé tegyem: a Köztársaság utca páratlan oldala szolgál kerékpáros közleke-

désre, ebből következik, hogy ne használják szabálytalanul a mi oldalunkat. A kapunkon kilépve sokszor kerülök veszélyes helyzetbe, mert majd elsodornak a gúldozó biciklisek.

Szegedi Imréné (Semmelweis u. 9/a): – Minden van szó az újságban, nincs hiányérzetem, arra vonatkozóan, hogy mit szeretnék még olvasni. Hiába havilap van olyan dolog, amiről csak a Derecskei Hírekből értesülök. Úgy érzem, megőrzi aktualitását az újság.

Fórián Józsefné (Világ u. 19.): – Többet szeretnék olvasni a képviselő-testület munkájáról, együttesen és külön-külön is. Börcsök Károly, Baranya Károly és legutóbb Porkoláb Imre kivételével a többiek csendben, a háttérben maradnak. Az is érdekelne, mit tesz az önkormányzat annak érdekében, hogy aszfaltozott utcák máshol is készüljenek, ne csak ott, ahol „jeles” személyiségek laknak. Tavaly ugyancsak ilyen utak épültek. Vagy egy másik téma: a ma napig nem választották meg a két évvel ezelőtt felvetett ügyet: mi lesz a Viola utcájának végén lévő, életveszélyes állapotban leledző, lakatlan, gazdátlan épület sorsa? Úgy érzem, a Derecskei Hírek hasábjain felvetett problémákra rendre elmarad a válasz az illetékesek részéről. Az is furcsa számomra, hogy a labda-gurítás sorozat a legelőször megszólaltatott jegyzőnk óta még véletlenül sem került elő. Hát itt csak a férfiak érnek valamit?! Arra érdekes nőt, aki „csak” teszi a dolgát, gyermekeket nevel, családot lát el, háztartást vezet, esetleg még van munkahelye, nem találunk ebben a városban?!



Mi lesz veled, „Sige”?...? Kérdezi a felvételt készítő – neve elhallgatását kérő – olvasónk. Ő is tudja (mint valamilyen), hogy hiába a város vezetői részéről minden törekvés a szebb, egészségesebb környezet kialakítása felé, ha a egyes polgároknak nincs igényük legszűkebb portájuk rendbentartására sem

Fotó: Magánarchívum

Feltörték a páncélszekrényt: kár volt a gőzért

Ezúttal Vadász István őrnagy és Szilvási János törzsszállós tájékoztatta a Derecskei Hírek olvasóit a rendőrség háza táján történetekről. A szakemberek elmondták, hogy sajnálatos módon 10 százalékkal emelkedett Derecskén és vonzáskörzetében az ismertté vált bűncselekmények száma.

Zömmel tulajdon elleni bűncselekmények esetében beszélhetünk emelkedésről, de növekedett – ennél kisebb mértékben – a dolog elleni erőszakkal (betöréssel) elkövetett bűncselekmények szá-

ma is. Ugyanakkor jó hír, hogy 2,5 százalékkal nőtt a felderítési eredmény az előző év azonos időszakához képest. Júniusban kiemelkedő súlyú bűncselekmény nem történt, de tovább folytatódott a lezárt és le nem zárt különböző tárolókban, udvarokban elhelyezett nagyobb értékű kerékpárok eltulajdonítása.

Ismeretlen elkövetők továbbá tizedelték, főleg hétvégeken, a baromfikat. El kell ismerni, hogy ezekben az ügyekben nem nagyon tudunk eredményt felmutatni. Ugyanis a napszakok válto-

kozása nem befolyásolja a baromfifogyasztást az eltulajdonítónál. Magyarul: éjjel is ugyanúgy főznek, mintha nappal lenne. Július hónapban az előző havi viszonylagos csend után megnövekedtek feladataink a bűnözők jóvoltából.

Kiemelkedő bűncselekmény is történt: a Tépe Aranykálász Agrárszövetkezet központi irodájában elhelyezett, több mázsás súlyú páncélszekrényt feszítették fel ismeretlen elkövetők a nagy haszon reményében. „Megfeszített” munkájukat

nem koronázta jelentősebb siker, mivel minimális pénzmennyiséget tároltak a páncélszekrényben. A lopással okozott kár összegét jóval meghaladja a rongálási kár.

Derecskén egy magánház udvaráról eltulajdonítottak egy személygépkocsit. Az eljárás során megállapították, hogy az elkövetők a gépkocsi elvitelével nem a kisebb súlyú, kisebb büntetési tételű jármű önkényes elvitelét valószínűsítették meg, hanem a lopás vétségét, ugyanis a gépkocsi összetört váza július második hétvégéjén előkerült.

Kirándulás az Országházba



VARGA SÁNDORNÉ

Immár negyedik éve hagyomány, hogy az 1. számú óvoda kollektívája a tanév befejeztével kirándulni megy. Az idén úgy döntöttünk, hogy szeretnénk megnézni Közép-Európa egyik legszebb épületét, az Országházat. Felvettük a kapcsolatot Takács Imre országgyűlési képviselővel, aki várt bennünket a megbeszélte időpontban.

Azt hiszem, csodálatos élményben volt része annak, aki eljött velünk, többen most jártunk először ebben az épületben. Bemehettünk az üléstermekbe, Göncz Árpád köztársasági elnök fogadótermébe, szem- és fültanúi lehettünk egy óra hosszat a parlamenti ülésen folyó képviselői hozzászólásoknak, ami számunkra rendkívüli volt. Lehetőségünk nyílt néhány képviselővel személyes beszélgetésre is.

Mintegy három óra hosszat tartózkodhattunk ebben a gyönyörű épületben, élvezve Takács Imre vendégszeretetét és szíves kalauzolását. Napunk közös vacsorával zárult Gyöngyösön.

Úgy gondolom, hogy aki eljött, annak a kicsit viszontagságos utunk ellenére is maradandó élményt jelentett, amit az Országházban látott. Reméljük, hogy a két óvoda összevonása nem gördít akadályt az elé, hogy jövőre is hasonlóan szép közös élményben legyen részünk. Ezúton szeretnénk még egyszer megköszönni Takács Imre képviselő úrnak a parlamenti látogatás-hoz nyújtott segítségét.

Ekkora halat fogtam!



Na nem e sorok írója, hanem a képen látható Balogh Lajos nagykanizsai lakos, a Zrínyi horgászegyesület tagja. Július 4-én este 10 óra körül akadt a horogra – ez a kicsinek igazán nem nevezhető példány – a Kis-Balaton könyvári szigeténél.

Mintegy félórás kemény küzdelem után sikerült partra vonszolnia a 170 centiméter hosszúra nőtt, 33 kilogrammos leső harcsát. Fejének körmérete 71 centiméter volt, a bajuszának feszávolsága 62 centiméter. Eddig még csak ruszli méretű halakat sikerült kipecaáznom – mondta a szerencsés horgász. „Magam sem akartam elhinni, hogy ilyen óriás zsákmányt sikerüljön elejtenem. Horgásztársaim siettek a segítségemre, akik közös erővel szedték le rólam a ruhát, inget, nadrágot... mert a hal egyre beljebb vonszolt. Végül mégis sikerült kifognom életem nagy halát, amire minden horgász vágyik.

És hogy milyen finom volt a belőle készített tejteles harcsapaprikás, azt magam is tanúsíthatom. Gratulálunk!

Szalontai Sándorné

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN?

Porkoláb Imre: gyökereim a településhez kötnek

Köszönöm a polgármester úr hozzám gurított labdáját. Megtisztelő számomra, hogy rám gondolt. Nem könnyű az embernek önmagát, gondolatvilágát bemutatni, de egyben lehetőség is, hogy mások megismerjék.

Mutassa be családját, történetét és a településhez való kötődésének folyamatait!

– Tősgyökeres derecskei vagyok, őseim több száz év óta itt éltek településünkön. Családunkon az apai ág volt nevesebb, a Porkoláb név különösen Derecskére jellemző. Őseim törvénytisztelő emberek voltak, munkájukkal hozzájárultak Derecske építéséhez, fejlődéséhez, ezáltal jogot szereztek arra, hogy ezt a helyet otthonuknak tekintsék. Sok küzdelem és megpróbáltatás mellett mindvégig megmaradtak Derecskén. Derecske népességmegtartó erejét a kedvező földrajzi helyzete, jó termőföldje jelentette. Családunkat e kedvező feltétel mellett elsősorban a szülőföld szeretete kötötte Derecskéhez. A szülőföld említésekor mindig Tamási Áron nagyon tartalmas szavai jutnak eszembe. „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.”

Téess vagy tanulás

– Derecskén születtem földműves családban. Az általános iskola elvégzése után szüleim gazdaságában dolgoztam 1960-ig. A mezőgazdaság átszervezésével megszűntek a régi hagyományos családi gazdaságok, ami sok ember számára egzisztenciális gondot okozott. Aki nem vállalta az alakuló tészék által kínált munkalehetőséget, annak tanulni kellett újabb szakmát, hogy az iparban munkalehetőséget találjon. Két év katonai szolgálat után mezőgazdasági, majd villamosipari technikumot végeztem levelező, illetve esti tagozaton. Közben szakmunkásbizonyítványt szereztem a villanyszerelő szakmában, egy rövid

időszakban a helyi építőipari ktsz-ben dolgoztam villanyszerelőként. 1969-ben kerültem a Titász vállalat derecskei kirendeltségére, ahol előbb művezetőként, 1975-től kirendeltségvezetőként dolgozom. 1972-ben kötöttem házasságot. Feleségem szentpéterszei születésű, tanító a József Attila Általános Iskolában. Egy fiú- és két leánygyermekünk van.

Véleménye szerint melyek azok a használható tapasztalatok, melyeket őseitől örökölt és ma is hasznosít?

– A megváltozott körülmények miatt átalakultak a változatlanok tűnt merev szokások, a felgyorsult életritmus másfajta életsemleletet honosított meg, ami föllazította a korábbi szoros családi köteleket. Szeretném konzerválni őseink azon szép szokását, ahogyan a vasárnapot megtartották pihenéssel. Fontos lenne, hogy szabályos bioritmus szerint éljünk, amely nagyban elősegíti az egyén kiegyensúlyozottságát. Igyekezzünk megtartani elődeink családcentrikus szemléletét, a mások iránti tiszteletét. A munkában legyünk pontosak, az életvitelben mértékletesek, a világnézetben szélsőségtől mentesek. Az alapvető erkölcsi normák megtartása fontos feltétele a jó emberi kapcsolatok kialakításának, ápolásának.

Nehézségek árán is...

Mi köti önt és családját Derecskéhez, mi a megtartó erő?

– Az igazi megtartó erő a szülőföld szeretete, az ehhez párosuló megélhetést biztosító munkahely. Aki embernek lehetnek, vannak elképzelései, életcéljai, amihez a feltételeket a szűkebb szülőföld nem mindig kínálja. E feltételek a tanult szakmától függetlenül adhatók lehetnek más településen, távolabbi országrészen, napjainkban más országban is. Nagyon fontos, hogy a sors akaratából bárhová kerüljünk, munkánkon keresztül legyünk hasznos tagjai az adott közösségnek. Benem mindig nagy volt a szülőföldhöz való kötődés, az életcéljaimat is megtaláltam ezen a helyen. Az elképzelésünkhöz vezető út sok esetben lehet nehéz és küzdelmes, de ez nemesíti a célt és teszi széppé azt az utat, amit a szülőhelyünkön bejárunk.

Volt-e életében olyan időszak, amikor szívesen itthagytá volna Derecskét?

– Voltak az életemben nehéz időszakok az 1950-es és 60-as évek során, amikor társadalmunk nem mindenkit mért egyforma mércével. Szüleimmel együtt nagyon sok igazságtalanságot, megáztatást kellett elszenvednünk, de ennek ellenére soha nem gondoltam arra, hogy megfutamodjak, elhagyjam Derecskét. Őseim és saját munkámon keresztül jogot szereztem arra, hogy a településnek megbecsült tagja legyek. Mindenkor a szülőföld szeretete kötött Derecskéhez. Idekötnék gyerekek- és felnőttkori emlékeim, itt élnek rokonaim, barátaim, sok jó ismerősöm, itt vannak őseim eltemetve, itt érzem otthonosan, jól magam.

Látványos fejlődés

Hogyan értékeli a város fejlődését az elmúlt évtizedekben és a 90-es évektől?

– Derecske fejlődése az 1960-70-es években nem volt olyan léptékű, amilyen a korábbi rangja szerint megillette volna. A község akkori vezetői nem használták ki azt a helyzeti előnyt, hogy Derecske járási székhely volt. A gazdaság szerkezetátalakítása spontán zajlott le. Alapjaiban továbbra is a mezőgazdaság biztosított munkalehetőséget. Az ipartelepítésből Derecske mindig kimaradt. Volt a községnek olyan vezetője, aki az ez irányú törekvéseket tudatosan akadályozta. Ez a szemlélet határozta meg a település akkori fejlődését. Nem volt a községnek szakmailag jól előkészített, hosszú távra szóló rendezési terve, amely meghatározta volna a szükséges

tennivalókat, a fejlődés főbb irányvonalát. Kevés járda és szilárd burkolatú út épült. A szennyvízcsatorna-rendszer sem a szükséges mértékben lett bővítve, a csapadékvíz-elvezető rendszer elhanyagolt állapotba került. Az 1990-es évektől nagyobb lendületet vett a város fejlődése. Különösen látványos volt a telefonhálózat bővítése és a gázhálózat kiépítése. Ezek a fejlesztések jelentős lakossági hozzájárulásból épültek. A telefonhálózat majdnem 100 száladalékban. Ez esetben felvetődik a kérdés, hogy akkor miért nem előbb valósult meg? Valamivel több járda és út épült, de még mindig nem a szükségesnek megfelelően. Elősegítették a fejlődést a különböző pályázatokon szerzett pénzek. A pályázaton való indulás egyik feltétele az egyre nagyobb arányú önerő meglete, ami jelentősen meghatározza az önkormányzatok költségvetését. A kormány megszorító intézkedései ellehetetlenítik az önkormányzatok működőképességét, ez visszahat a város további fejlődésére is. Szeretném, ha környezetünk védelme érdekében megoldódna a város szennyvízszelése, csapadékvíz-elvezetése, a zaj- és levegőtisztaság csökkenése érdekében több zöldfelület, park épülne. Egyre nagyobb gondot okoz a hulladék elhelyezése és annak költsége, pedig a szemléletváltással jelentős kiadástól kímélhetnénk meg városunkat. Szeretném, ha javulna az állampolgári felelősség, igényesebb lennénk önmagunkkal és környezetünkkel szemben, hogy ne szemeteljünk úton-útfélen, csak az arra kijelölt helyen. Földünket annyi káros hatás éri napjainkban, melyek veszélyesen csökkentik az egészséges lét feltételeit. Önmagunkat védjük a környezetvédelem által. Soha nem lehetünk elégedettek városunk fejlődésével, de ennek ütemét a mindenkori költségvetés ide jutó hányada határozza meg.

(Folytatjuk)

Szombati reggeli gondolatok – a divatról

BARANYA KÁROLY

Nem vagyok szakértője, pusztán csak csodálója a divatnak. Ezen nem a színes, tarka öltözetek, a merész, megdöbbentő formák csodálatát értem. Szeretek minden, ami szép. Persze, azok a lányok mindenféle göncöt el tudnak adni. Teljesen mindegy, mit húznak rájuk. Képeket egy műanyag zsákot úgy hordani, mintha nagyestélyi lenne és most indulnának benne a bécsi operabálba. Az új kollektciókra nem a kifutókön, nem az újságok címloldalán vár az igazi megméretés. Hanem akkor, amikor Amália ólóbaira simul a passzos, csíkos nadrág, amikor Rozálka rövid, húsos combjai villanak ki a hosszú szoknya merész felvágása mögül. Ekkor azonban már senkit sem érdekel. Ez a divat, ezt kell hordani, ha előnyös a viselőjére, ha nem.

Egy régi sláger szövege jutott eszembe: „Peches nő a Sári, hogy a divat a hosszú szoknya lett. Ha ezt felveszi, vége neki, többé őt a férfinek észre sem veszi.” Ezért csodálom a divatot. Képes arra, amire mi, férfiak soha. Rá

tudja kényszeríteni elképzeléseit, akaratát a különben önérzetes hölgyekre.

A múltkoriban a gimnázium folyosóján megdöbbentő látványban volt részem. Az egyik ülőke előtt egy vastagtalpú, fekete cipőt villantottam meg. Egy régi kedves iskolatársam jutott eszembe, aki orvosi rendelőnyre hordott hasonló lábbelit. Őszint sajnálkozásom fokozódott, mikor a vastag talp nem padló felőli oldalán egy különleges helyes kislányt is felfedeztem. Gyorsan megnyugtatókat mindenkit. Nem egy szegény, mozgáskorlátozott gyerek ült ott a folyosón. Az ötödik patás lábú lány után magam is rájöttem: „Ez a divat.” Egy későbbi debreceni utam során erről meg is bizonyosodhattam. Az ortopéd cipők talpmagasságát csak az árak színvonalára tudta túlszárnyalni. Ezért csodálom valamilyen a divat. Drága pénzért olyan valamit is meg tud vetetni, amiket tavaly vagy jövőre ingyen sem vinne el senki sem.

Mi, férfiak sem vagyunk kivételek. Mi is bebedölünk az új módi csábításainak. Itt van például a hajviselet.

Örömmel látom, hogy a kor és örökölt tulajdonságok miatt ritkuló frizurákkal egyre divatosabb lesznek. Édesapám bizonyára helyeselné ezt a viseletet. Gyerekkoromban sokat harcoltam kobakom lekopasztása miatt. Most már látom, ebben is, mint oly sok mindenben, neki volt igaza. A kopasz fej praktikus, egészséges viselet, főleg ha az embernek nincs is más választása. Sajnálom is azokat a srácokat, akiknek minden reggel lekváros vagy mézes bődönben kell haját mosniuk, hogy fejükön kialakíthassanak egy tartós mintázatú interenciaképet, röviden álló hullámot.

Van a mostani divatnak egy olyan területe, amivel, azt hiszem, soha nem fogok megbarátkozni. Ez a ...bevalók divatja. Abszolút nemidegennek érzem a férfiak fülbevalódivatját. Nem tudom összeegyeztetni a férfias, kemény vonásokat a cimpákban csillogó ékességekkel. Az is igaz, hogy teljesen közömbös az én véleményem, ha a lányoknak tetszik a dolog.

Az orrbavalókat, a karikákat, a flittereket gusztustalan-

nak találom. Egy-egy náthás időszakban megkapó látvány és érzés lehet az ékszeren csordogáló, le-lecseppelő nyálkahártya-váladék. A negatív csúcsot csak néhány hete fedeztem fel. Egy tizenéves, bájos kislány alsó ajkában egy otromba karikát. Brrr! Már sajnálom is szegény fiút, aki csókkal fogja illetni kedvese ajkát. Bár lehet, sőt nagyon valószínű, ő is fog hordani hasonló ékesseget. Lelki szemeim előtt feldereeng egy talán nem is olyan távoli látomás. A fiú és a lány kilépnek az ezüstös holdfényre. Csak ők vannak ott és a szerelem. Atölelik egymást. Csupán orr- és szájkarikáik koccanását kapja fel a bársnyos, kíváncsi szellő.

Szóval, csodálatos valami ez a divat. Jó érzés emberek képesek átváltozni miatta, nevetéssé tenni önmagukat. Aki nem hiszi, vegyen elő egy hetvenes évekbeli képet saját magáról. Vajon mi a titok? Mi késztet rá bennünket, hogy kövessük – ha módjával is – szeszélyeit, változásait? Talán éppen a látszat, a valahová tartozás látszata.

(Elhangzott a Derecske rádió adásában.)

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek

06. 15.: Rácz Zoltán (Rácz Gyula-Kerekgyártó Erika).
06. 20.: Balog Dániel (Balog Károly-Bana Erika).
06. 23.: Szabó Ildikó (Szabó Tibor-Kaszás Ildikó).
06. 27.: Hatházi Ádám (Hatházi István-Jónás Mária).

Házasságot kötöttek

06. 21.: Mészáros Angelika Ágnes-Dobos Sándor.
06. 28.: Loós Erzsébet-Csizmadia József.
07. 12.: Katona Judit-Bakó István Zoltán.
07. 12.: Nagy Eszter-Hegedűs Attila.
07. 19.: Varga Erika-Tóth Sándor.
07. 19.: Nagy Enikő-Fige Zsolt.
07. 19.: Borbély Margit-Vezendi Sándor.

Elhunytak

06. 26.: Tóth Károlyné (76 éves; Arany J. u. 36.).
06. 27.: Cseke Imre (80; Nap u. 21.).
06. 27.: Antal Boza József (62; Szív u. 23.).
07. 06.: Ilyés József (68; Vágóhíd u. 6.).
07. 06.: Tóth Mihály (57; Semmelweis u. 9.).
07. 11.: Tóth Sándorné (85; Viola u. 3.).
07. 16.: Sisári István (71; Hétvezér u. 12.).
07. 21.: Haraszti Imre (51; Damjanich u. 1.).
07. 22.: Gyulai Imréné (86; Köztársaság u. 75.).



A városi művelődési központ által megszervezett táborok idén nyáron is jó néhány derecskei gyereknek kínálnak hasznos elfoglaltságot. A Derecskei Hírek fotója ezúttal a képzőművészeti tábor résztvevőit látogatta meg, akik éppen a linómetszés fortélyait ismerték meg. Fotó: Rékasi Attila

Nekem a szövetkezet mindent jelent

Szolnokon rendezték július 4-én a 75. Nemzetközi Szövetkezeti Napok ünnepségét. Ebből az alkalomból vehette át Békési Imréné Szilágyi Rózsa, a derecskei Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet főkönyvelője a Szövetkezeti Emlékrem kitüntetést.



A kitüntetett

Fotó: Rékasi Attila

– Gratulálók a kitüntetéshez. Kérem, beszéljen önmagáról.
– Köszönöm a gratulációt. Derecskén születtem. Általános iskola után Debrecenben tanultam, a Bethlen Gábor, akkor még közgazdasági technikumban érettségiztem, 1996. július 1-jétől dolgozom itt, a Petőfi Szövetkezetben. Végigjártam a ranglétrát. Először leíró könyvelő, kontírozó, majd főkönyvelő-helyettes lettem. 1975 áprilisától a mai napig a szövetkezet főkönyvelője vagyok. Ez idő alatt elvégeztem a mérlegképes könyvelői tanfolyamot, illetve a Pénzügyi és Számviteli Főiskolát. 1994-ben okleveles könyvvizsgálói képesítést szereztem, és jelenleg mint könyvvizsgáló is dolgozom.

– Kik kapják ezt a kitüntetést?
– Azok, akik régóta szövetkezetben dolgoznak. Úgy gondolom, ez az elismerés harmincegy éves munkámnak szól. Nekem a szövetkezet lényegében mindent jelent. Az egész életemet itt éltem le. Szeretek itt dolgozni. Jó a kapcsolatom a munkatársaimmal. Mi, akik úgy döntöttünk, hogy a szövetkezet mellett maradunk, bizonyunk abban, hogy az idő minket igazol.

Ők sem voltak angyalok: ötvenéves találkozó

BARANYA KÁROLY

Nem mindennapi összejövetelnek lehettem résztvevője június 21-én. Ötven év után találkoztak a derecskei polgári iskola 1947-ben végzett tanulói. A harmincegy fős fiú osztályból tizenhármán, az életben lévők fele jött el. A szervezés fáradságos munkáját hárman, Boruzs Imre, Cseh Mihály és Mészáros Lajos vállalták magukra. Jelen voltak még Bernáth Gyula, Vezendi János, Kun Miklós, Bordán Károly, Szilvási Sándor, Gyökeres Sándor, Kiss Imre, Gólya Rudolf, Lódi Károly, B. Kiss Károly.

Jókedvű, fiatalos társaság gyülekezett szombaton délelőtt a Sirály bisztrónál. A hangulatot csak fokozta a Jakó Áron által főzött pörkölt ínycsiklandozó illata. Sokan rendszeres, napi kapcsolatban állnak egymással. Volt olyan, aki nehezen ismerte fel, kit, kiket rejtenek a fél évszázad óta kissé meggyűrődött arcvonások. Rögtön elkezdődött a tréfálkozás, az egymás ugratása, az emlékek felidézése.

Cseh Mihály köszöntötte a régi osztálytársakat. Elmondta, hogy a szervezés két hónapig tartott. Minden elérhető társukat felkeresték és mindenki igenlő választ adott. Tóth Sándor, aki az egyik kezdeményezője volt a találkozóknak, az utolsó pillanatban közbejött elfoglalt-



Emlékeznél gyűltek össze...

Fotó: Rékasi Attila

sága miatt nem lehetett itt. Szöllősi László, bár szeretett volna, nem tudott eljönni, de mindenkit üdvözölt. Az ízletes ebéd elfogyasztása után megkérdeztem néhány vendiaktól, ossza meg emlékeit a Derecskei Hírek olvasóival.

Szilvási Sándor: – Utolsó előtti polgári iskolai osztály voltunk. Makai Jánosné volt az osztályfőnökünk, aki matematikát, fizikát és közgazdaságtant is tanított. Reggel háromnegyed nyolcra kellett menni. Makai tanár úr vezette a reggeli tornát. Ő történelmet és testnevelést tanított. Nagyon becsületes, egyenes, ugyanakkor szigorú ember volt. Rajongtunk érte. Csüngtünk a szaván. Nála nem volt szükség a könyvre. Tanáraink voltak még: Girth Irén, Kovács Er-

zsébet, Nyitrai Gyula, Kovács Irén, Schverhelovszki Mária, Alföldi Sándor. Az igazgató Berényi Irvin volt. Emlékszem, ha valamilyen nem tetsző óra volt, Tóth Sanyi kiszédült a padból és ketten elvittük ápolni.

Kun Miklós: – Az iskola után katona lettem. 1956 decemberében hagytam el az országot. Azóta Svájcban élek. 1993. december 23-án költöztem végleg haza Derecskére. Itt születtem. Édesapámra az idősebbek talán még emlékeznek, a piacon volt trafikja. Jól érzem itt magam. Azt azért megjegyzem, hogy az utak most sem jobbak, mint akkoriban voltak. Abban az időben pezsgőbb volt a kulturális élet Derecskén. Ezt egy kicsit hiányolom. Magyarországot nem lehet összehasonlítani Svájc-

de azért ott sem minden arany, ami fénylik.

Lódi Károly: – A derecskei cipész ktsz-ben dolgoztam két évig, majd húsz évig a postán és szintén húsz évig a Diósgyőri Gépgyárban. Most Miskolcon lakok. Azaz a gondolatam jöttem el, hogy találkozzam régi kedves osztálytársaimmal. Az emberi életet nem lehet kiszámítani. Jó néhányan elköltöztek közülünk egy állítólag boldogabb világba. Kimondhatatlan öröm számomra együtt lenni a régi fiúkkal. Nagyon jó itt. Reméljük, a második ötvenéves találkozót is megérjük.

Gyökeres Sándor: – Nagyon üdvös dolognak érzem, hogy összehozták ezt a találkozót. Két lányom és hat unokám van. Ők is mondták: „Papa, ezt nem lehet kihagyni!” Nagyon sok, szép emlékem van. Bejártam fél Európát. Nyugdíjas éveimet is munkával töltöttem. A Kossuth Szövetkezetben, a növényvédelemben dolgozom. Nagy élmény ötven év után újra látni az osztályt. Van, akivel gyakran találkozom, de olyan is, akit azóta sem láttam.

Boruzs Imre bácsit nem sikerült megszólaltatni. Most is szervezett, intézkedett. Mikor felcsendült a zene, ő kezdte a táncot a feleségével. Fotós barátommal irigykedve néztük, hallgattuk őket. Lehet, annak idején diákként nem voltak angyalok, de igaz emberek lettek, annyi bizonyos.

Kerttulajdonosoknak – a rózsaszemzéséről

TEGDES LÁSZLÓ

A kiskerttulajdonosok igényeit az árudák, lerakatok átlagos fajtaválasztéka nem minden esetben elégíti ki. Ezért érdemes magunknak szaporítani az általunk kiválasztott, kedvenc fajtaikat.

A rózsaszemzésének a legelterjedtebb módja a szemzés. A szemzéshez célszerű, ha megvásároljuk az alanyt, de ezt kis tételeben nehéz beszerezni. Ha nem sikerül alanyt vásárolni, magunk is elő tudjuk azt állítani. Gyűjtünk be Rosa canina (az útszéleken található vadrózsa) félérett állapotú terméséből (amikor a csipkebogyó még alig pirosodik, de a magja már kemény). A terméshústól tisztítsuk meg a magot és

3–5 centiméter mélyen, körülbelül 20 centiméteres sortávolságra vessük azt el. Arra számítani kell, hogy az elvetett magból az első évben nem mindegyik mag kel ki. Kelés után gyomláljuk és öntözzük a magvetést. Októberben a kész alanyokat ásóval emeljük ki és a gyökérnyakát mérő szerint osztályozzuk azokat. Telepítésre a 2–8 milliméter átmérőjűek a legalkalmasabbak. Ültetés előtt az alanyokat metsszük vissza: a gyökér kétharmad hosszúságú, a föld feletti rész pedig egyharmad hosszú legyen. Az így előkészített magcsemetéket 60 centiméter sor- és 10–20 centiméter tótávolságra ültessük. Ültetés után 10–15 centiméterre kupacoljuk fel a töveket. Telepítés után öntözzük, illetve gyomláljuk, kapáljuk.

A rózsaszemzését június közepén, alvószemzését pedig augusztustól szeptember elejéig végezhetjük. A hajtószemzés előnye, hogy a szemzés évében már kész növényt kapunk, mivel a szemzést követően a nemes kihajt. Hátránya, hogy ha a nemesnek nem érnek be a vesszői, télen elfagynak, elfagyhatnak. Az alvószemzés biztonságosabb. Szemzésre azok a hajtások jók, amelyeknek a végén lévő virág szirmait lehullatta, a tüskék nyomására könnyen lepattannak és a hajtás nem szakad be. A szemzőhajtás megszedése után rövid levélnyelcsontot hagyva vágjuk le a leveleket, majd állítsuk vízbe szemzésig. A tüskéket a szemzés előtt pattintssuk le!

Szemzéshez bontsuk ki az alanyokat, úgy, hogy a gyö-

kérnyak szabaddá váljon, majd puha ruhával töröljük tisztára. A gyökérnyak héjába „T” alakú bevágást készítünk a gyökérnyak tengelyére párhuzamosan, majd erre egy keresztvágást vágunk. Ezután kivágjuk a szemet, úgy, hogy a héjból a szemmel együtt egy pajzsformát vágjunk. Ekkor a szem tövét a mutató- és hüvelykujunk közé fogjuk, kissé összenyomjuk, majd oldalra mozgással lepattintjuk a szemzőhajtásról. Ilyenkor csakis a szempajzsot a gyökérnyakon lévő „T” vágás heja alá toljuk be, úgy, hogy a szempajzsot a kéreg befedje.

Végül kötözzük be a szempajzsot.

SIGNAL
Biztosító Rt.

értesíti jelenlegi és jövőbeni ügyfeleit, hogy egyedülálló új biztosítási módozattal jelent meg.

Az új módozat neve:
TESTAMENTUM

Biztosítás
kegyeleti szolgáltatásokra.

A biztosítás egy életút lezárta után felmerülő költségekre nyújt garantált anyagi fedezetet a hátramaradók számára.

A szolgáltatás fedezi a majdani temetkezési költségeken túl az eseménnyel kapcsolatos egyéb anyagi terheket is, melyektől szeretnénk megkímélni. A biztosításra fordított megtakarítás mértéke és tartama alkalmazkodik mindazok anyagi igényeihez és lehetőségeihez, akik a hazánkban egyedülálló, új megoldással élni kívánnak.

A biztosítás élethosszig érvényes, és azt bármely felnőtt személy megkötheti.

Amennyiben tájékoztatónk felkeltette Ön vagy családja érdeklődését, kérjük, forduljon bizalommal Szöllősi József képviselőnkhez, Derecske, Köztársaság u. 129., tel.: 54/410-356 (munkaidőben a temetkezési vállalat irodájában, Derecske, Rákóczi u. 11., tel.: 54/410-080).

Tisztelt
Nyugdíjasok!

Tökeőrös,
német tulajdonban lévő
részvénytársaság

munkatársakat
keres

folyamatosan
végezhető
könnyű
szellemi munkára.

Jelentkezni
az (52) 430-215-ös
telefonon.